प्रहर्षावसरे मूढाः कस्माद्वो भयसंभवः ॥ ४५९ ॥
श्रूयते हि जयापीडो राजा भुजबलोर्जितः ।
केनापि हेतुना भ्राम्यन्नेकाक्येव दिगन्तरे ॥ ४६० ॥
राजपुत्रः कलाट इत्युक्त्वा कल्याणदेव्यसौ ।
तस्मै नियमिता दातुं निष्पुत्रेण सता मया ॥ ४६१ ॥
सोऽन्वेष्यश्चेत् स्वयं प्राप्तस्तद्रत्नाहरणेच्छया ।
रत्नद्वीपं प्रतिष्ठामो निधानासादनं गृह्णात् ॥ ४६२ ॥
अस्मिन्नेव पुरे तेन भाव्यं भुवनशासिना ।
ब्रूयादेनं समान्वेष्य योऽस्मै दद्यामभीप्सितं ॥ ४६३ ॥
वाचि सप्रत्ययाः पौरा भूपतेः सत्यवादिनः ।
अन्विष्य कमलावासवर्तिनं तं न्यवेदयन् ॥ ४६४ ॥
सामात्यान्तःपुरोऽभ्येत्य प्रयत्नेन प्रसाद्य तं ।
ततः स्ववेश्म नृपतिर्निनाय विहितोत्सवः ॥ ४६५ ॥
कल्याणदेव्यास्तेनाथ कल्याणाभिनिवेशिना ।
राजलक्ष्म्या व्यपास्तायाः इव सोऽजिग्रहत् करं ॥ ४६६ ॥
व्यधाद्विनापि सामग्रीं तत्र शक्तिं प्रकाशयन् ।
पञ्च गौडाधिपान् जित्वा श्वशुरं तदधीश्वरं ॥ ४६७ ॥
गतशेषं प्रभुत्यक्तं सैन्यं संवाहयन् स्थितः ।
मित्रशर्मात्मजो देवशर्मामात्यस्तमाययौ ॥ ४६८ ॥